

O C E N A

Osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego w postępowaniu habilitacyjnym Pani dr Ewy Jończyk–Matysiak z Samodzielnego Laboratorium Bakteriofagowego, Zakładu Terapii Fagowej w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda, Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu.

1.Rozwój naukowy. Pani dr Ewa Jończyk – Matysiak jest absolwentką studiów biologicznych na Wydziale Przyrodniczo – Technicznym Uniwersytetu Opolskiego, uzyskując w roku 2007 tytuł magistra biologii po obronie pracy magisterskiej pt. „Transformacja drożdżowym bankiem genów mutantów *aci Saccharomyces cerevisiae* należących do VIII grupy komplementacyjnej” zrealizowanej pod kierunkiem promotora Pana dr hab. Macieja Wieczorka. W latach od 2006 do 2008 odbyła studia podyplomowe z biotechnologii na tym samym wydziale wieńcząc pracą dyplomową pt. „Metody molekularne w analizie genów”; i kolejne studia podyplomowe w zakresie „Badania kliniczne – metodologia, organizacja i zarządzanie” w Medycznym Centrum Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 2009 roku Pani E. Jończyk – Matysiak zatrudniona była w Samodzielnym Laboratorium Bakteriofagowym IITD PAN we Wrocławiu i z tą jednostką związała całą swoją dotychczasową karierę, pracując na różnych stanowiskach, od wykonawcy w projektach badawczych realizowanych przez laboratorium (2009 – 2015), specjalistę biotechnologa (2016), do adiunkta. Stopień naukowy doktora nauk biologicznych uzyskała w 2015 r. w IITD na podstawie dysertacji pt. „*Wpływ preparatów bakteriofagowych na zdolność fagocytów do wewnątrzkomórkowego zabijania bakterii*”, promotor Prof.Andrzej Górski. Dodatkowe kwalifikacje uzyskiwała kończąc pomyślnie w latach od 2013 do 2021 siedem szkoleń, kursów i warsztatów o tematykach: i) Praktyczne aspekty wdrażania systemu Dobrej Praktyki Laboratoryjnej GLP w Centrum Edukacji we Wrocławiu, ii) Zastosowanie statystyki w badaniach medycznych, StatSoft Polska, iii) szkolenie w Pol. Tow. Nauk o Zwierzętach Laboratoryjnych, PolLASA, Wrocław; iv) monitorowanie badań klinicznych, Medyczne Centrum Kształcenia Podyplomowego, UJ, Kraków; v) Efektywna komercjalizacja badan naukowych, Centrum Promocji Informatyki, Warszawa; vi) korupcja w administracji publicznej. Szkolenia te pozwoliły uzyskać cenną wiedzę i umiejętności w kierowaniu zespołami badawczymi. Podniesieniu kwalifikacji zawodowych służyła też współpraca naukowa Pani dr E. Jończyk–Matysiak z jednostkami zewnętrznymi: z Uniwersytetem Medycznym w Warszawie, z Instytutem Biochemii PAN w Warszawie i Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu, która dodatkowo owocowała zespołowymi bardzo dobrymi publikacjami ogłoszonymi w prestiżowych międzynarodowych periodykach indeksowanych w głównych bazach danych. Cała udokumentowana dotychczasowa kariera zawodowa Pani dr E. Jończyk–Matysiak poczynając od pracy magisterskiej związana jest z genetyką molekularną bakterii i bakteriofagami, w szerokim zakresie, od

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Prof. dr hab. farm.

Jacek Międzobrodzki

Mikrobiolog,
Diagnosta laboratoryjny,
Specjalista zdrowia publicznego

Zakład Mikrobiologii

Wydział

Biochemii,

Biofizyki i Biotechnologii

PL 30-387 Kraków

ul. Gronostajowa 7

tel. +48(12) 664 63 71

tel. +48(12) 664 63 83

fax. +48(12) 664 69 02

jacek.miedzobrodzki@uj.edu.pl

izolacji, identyfikacji, diagnostyki i epidemiologii, przygotowywanie preparatów fagowych, po zagadnienia kliniczne – efektywną terapię i immunologię. Główny nurt badań zwieńczony publikacjami stanowiącymi osiągnięcie naukowe Habilitantki dotyczy izolacji bakteriofagów do celów terapeutycznych i określenie oddziaływań środowiskowych na ich aktywność lityczną.

Tematyka ta jest naukowo bardzo ważna i pożądana z uwagi na perspektywę aplikacyjną z dodatkową uwagą, że dr E. Jończyk – Matysiak, rozwijała swoją karierę naukową w silnych zespołach badawczych o uznanej pozycji naukowej pod kierunkiem Profesora Andrzeja Górskiego i współpracowników.

W opinii recenzenta uzyskane przez dr Ewę Jończyk – Matysiak przygotowanie merytoryczne oraz praktyczne umiejętności zawodowe są na bardzo wysokim poziomie; stanowią mocny fundament pracy eksperymentalnej przy stale laboratoryjnym i obiecująco rokują dalszy pozytywny rozwój naukowy.

2. Osiągnięcie naukowe. Pani dr Ewa Jończyk – Matysiak przedstawiła jako osiągnięcie naukowe będące podstawą do wnioskowania o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego cykl 5 publikacji, w tym 3 oryginalnych i 2 przeglądowych pod zbiorczym tytułem „*Izolacja fagów do celów terapeutycznych oraz określenie wpływu czynników zewnętrznych na ich aktywność lityczną*”. Wszystkie przedstawione publikacje powstały w silnych wieloosobowych zespołach badawczych w Zakładzie Terapii Fagowej, Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN im. Prof. L. Hirszfelda we Wrocławiu w latach od 2015 do 2022, w ramach funduszy pozyskanych z Norweskiego Mechanizmu Finansowego za pośrednictwem NCBiR oraz przez Agencję Badań Medycznych i zostały ogłoszone w prestiżowych międzynarodowych periodykach wysoko indeksowanych w bazach danych o wartościach impact factor od 2,930 do 5,818. Wśród 3 oryginalnych publikacji dr E. Jończyk – Matysiak figuruje w dwóch jako pierwszy autor (jedna z nich zawiera wyniki uzyskane w czasie doktoratu, przed obroną), w jednej jako korespondencyjny, a w dwóch przeglądowych jako pierwszy i drugi autor. Wszystkie publikacje wykazane w osiągnięciu łączy wspólny mianownik – izolacja i charakterystyka bakteriofagów do celów terapeutycznych ze szczególną uwagą na wpływy czynników zewnętrznych (*in vivo* i parametrów środowiskowych) na zdolność bakteriofagów do zachowania aktywności litycznej.

Przyjęte ogólnie podejście badawcze Autorki lokuje się w tematyce bardzo ważnego zjawiska o charakterze globalnym i pożądanym badań nad przyszłą terapią przeciwbakteryjną. Potrzeby te wynikają z największego problemu współczesnej mikrobiologii jakim jest narastająca oporność drobnoustrojów na leki. Jest to zjawisko powszechne, a jego skutki odczuwane są w codziennej praktyce lekarskiej. Współczesne statystyki pokazują, że liczba zgonów pacjentów z powodu zakażeń szczepami wielolekoopornymi, tzw. MDR (multi drug resistant) wynosi rocznie 1 mln, a prognozy na 2050 przewidują 10 mln. W opinii mikrobiologów i epidemiologów ludzkość przegrywa wyścig z drobnoustrojami chorobotwórczymi, które w sposób lawinowy tracą wrażliwość na leki stając się lekoopornymi, a z drugiej strony medycyna nie wprowadza nowych leków (albo wprowadza nieefektywnie, albo na ograniczony czas), które radykalnie odmieniłyby niekorzystną pozycję w stosunku do drobnoustrojów. Z tych powodów prowadzone są badania nad przyszłymi antybiotykami nowych generacji, o mechanizmach aktywności innych niż obecnie stosowane w praktyce. Rozwijają się one w kilku kierunkach: wykorzystania molekularnych mechanizmów genetycznej regulacji

ekspresji i/lub supresji genów kodujących ważne białka, toksyny i enzymy jako determinanty patogenności, na różnych etapach rozwoju choroby zakaźnej, badania nad mechanizmami zjawiska *quorum sensing* – aktywnej komunikacji między drobnoustrojami, nad adhezją drobnoustrojów do tkanek gospodarza jako kluczowym etapie zakażenia, nad bakteryjnymi białkami powierzchniowymi odpowiedzialnymi za wiązanie do białek gospodarza, poszukiwania peptydów przeciwdrobnoustrojowych wytwarzanych przez komórki ludzkie i zwierzęce, a także poszukiwania klasyczne nowych antybiotyków wytwarzanych przez nieznaną dotąd nauce drobnoustroje zasiedlające ekosystemy egzotyczne. Zaawansowane badania prowadzi się nad fotodynamiczną inaktywacją drobnoustrojów (z zastosowaniem światła z fotouczulaczami, czego rezultatem jest zabicie drobnoustrojów przez generowane w reakcji wolne rodniki tlenowe) oraz także zaawansowane badania nad bakteriofagami i terapią fagową, wykazującą w ostatnich latach duży potencjał aplikacyjny. Pomimo tego, że terapia fagami ma ciągle jeszcze status terapii eksperymentalnej, to w dobie kryzysu antybiotykoterapii czasem stanowi jedyny dostępny sposób na zwalczenie zakażenia. Odnosi się to głównie do pacjentów chorych przewlekle lub z niedoborami odporności.

Ogłoszone przez Autorkę publikacje wpisują się w przedstawiony powyżej nurt badań z akcentem na stronę praktyczną-eksperymentalną w rozumieniu doskonalenia techniki aplikacji i optymalizacji efektów litycznych bakteriofagów. Zaprezentowane umiejętności wykorzystania bakteriofagów w konkretnych przypadkach (pacjent zakażony enterokokami, zakażone pszczoły) potwierdzają możliwości wykorzystania tej metody w szerszej praktyce terapeutycznej.

Najważniejsze osiągnięcia naukowe. Monotematyczny cykl 5 publikacji, przedstawiony powyżej, obejmuje 2 publikacje przeglądowe i 3 oryginalne. Chronologicznie, wg kolejności zaproponowanej w autoreferacie racjonalnie przez Autorkę, recenzent zwraca uwagę na publikację przeglądową „*Bacteriophage precurement for therapeutic purposes*” ogłoszoną w prestiżowym periodyku *Frontiers in Microbiology* 2016, 12,7:1177, IF 4,076; MNiSW 35, (liczba cytowani 94), Weber-Dąbrowska B., Jończyk-Matysiak E. + 4wsp., w którym Habilitantka opisuje źródła pochodzenia i specyfikę przygotowanie prób do pozyskania bakteriofagów, metod izolacji ze zwróceniem uwagi na indywidualne podejście w celu podniesienia prawdopodobieństwa wykrywania fagów.

Publikacja ta wykracza ponad konwencjonalne artykuły tego typu, będące tylko przeglądem piśmiennictwa dotyczącego tematyki badawczej, gdyż Autorka dzieli się swoimi praktycznymi doświadczeniami z pracy laboratoryjnej a dodatkową wartością są zawarte spostrzeżenia i sugestie dotyczące możliwości poszerzenia spektrum litycznego fagów, zjawiska synergizmu fagów w preparacie i in.

W chronologicznym porządku przedstawiona druga publikacja przeglądowa autorów Jończyk-Matysiak E. i 9 wsp. pt. „*Factors influencing phage stability/activity- challenges in practical phage application*”, *Expert Rev Anti Infect Ther* 2019,17(8):583, IF 3,767; MNiSW 1000,(liczba cytowani 27) w sposób systematyczny kompleksowo omawia różne czynniki fizykochemiczne wpływające na aktywność i skuteczność fagów ze szczególnym uwzględnieniem wymagań gospodarza. Autorka dane literaturowe uzupełnia o własne doświadczenia, włączając skład i formę ostatecznego preparatu przeznaczonego do stosowania wskazując metody udoskonalenia procesu podawania fagów w celu obniżenia narażenia fagów na destrukcję przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego miana w miejscach ich działania.

Publikacja ta wnosi do dotychczasowego piśmiennictwa cenne wartości. Obydwie publikacje przeglądowe dowodzą bardzo dobrego przygotowania Autorki, stanowią mocny fundament, bazę koncepcyjną do realizowania badań oryginalnych, jednak uwagę czytelnika zwraca wysoka liczba współautorów, co nie jest spotykane w publikacjach przeglądowych.

Osiągnięcia uzyskane i ogłoszone w cyklu trzech publikacji oryginalnych. Wyniki własnych badań Pani dr Ewy Jończyk – Matysiak dotyczą następujących zagadnień: i) Stosowania terapii fagowej w przewlekłych infekcjach ze spostrzeżeniem, że stosowanie lizatów fagowych nie powoduje obniżenia ich zdolności bakteriobójczej i następuje wzrost wewnątrzkomórkowego zabijania bakterii przez monocyty w trakcie terapii fagowej, co ma duże implikacje praktyczne, gdyż potwierdza bezpieczne stosowanie preparatów fagowych. Cennym uzupełnieniem są badania *in vivo* na eksperymentalnym modelu mysim zakażenia układu moczowego z zastosowaniem lizatów fagowych, gdzie zaobserwowano podniesioną aktywność bakteriobójczą fagocytów. II) Izolacja, charakterystyka fagów i przygotowanie preparatu do zwalczania zakaźnej choroby pszczoł o nazwie zgnilec amerykański, z czynnikiem etiologicznym *Paenibacillus larvae*. Badania preparatów o różnych składach pozwoliły Autorce wskazać najbardziej stabilny i określić warunki jego przechowywania w celu zachowania aktywności. Co więcej, Habilitantka przeprowadziła badania *in vivo* na zdrowych pszczołach stwierdzając, że fagi są nieszkodliwe dla organizmu a forma podania była dobrze tolerowana. III) Badania nad nowymi fagami terapeutycznymi i stosowaniem ich w zakażeniach ludzi powodowanych przez bakterie z grupy ESKAPE, z użyciem patogenów gatunku *Enterobacter cloacae*, odpowiedzialnym za ciężkie zakażenia narządowe. Autorka wyizolowała i badała fagi swoiste wobec szczepów tego gatunku z określeniem warunków przechowywania z zachowaniem aktywności litycznej przez te fagi. Cennym nurtem projektu są badania aktywności fagów z dodatkiem nanocząstek miedzi i srebra (dostępnymi, komercyjnymi) z zaobserwowanym podniesieniem skuteczności działania fagów, wskazując jednocześnie na duży potencjał rozwojowy tej tematyki.

Oryginalne wyniki uzyskanych badań Autorka po szczegółowym omówieniu przedstawia syntetycznie w 10 punktach w rozdziale „Najważniejsze osiągnięte rezultaty”.

W opinii recenzenta wyniki uzyskane przez Panią dr Ewę Jończyk – Matysiak mają dużą wartość naukową w rozumieniu praktyki laboratoryjnej, technologii preparatów fagowych i wynikającej z tego praktyki klinicznej. Fakt opublikowania ich w prestiżowych periodykach naukowych wysoko indeksowanych w międzynarodowych bazach danych jest dodatkowo pośrednim dowodem uznania ich wartości naukowych. Co więcej, zaprezentowane oryginalne wyniki są inspiracją do rozwijania badań we wskazanych kierunkach. Dodatkową wartością jest ich potencjał aplikacyjny, który otwiera perspektywę pozyskania oczekiwanych leków przeciwbakteryjnych, szczególnie w czasie pandemii lekooporności wśród patogennych drobnoustrojów.

*Niezależnie od wartości zgłoszonych publikacji uwagę recenzenta zwraca podobieństwo tytułów pracy doktorskiej pt. „**Wpływ preparatów bakteriofagowych na zdolność fagocytów do wewnątrzkomórkowego zabijania bakterii**” z publikacją przedstawioną w osiągnięciu naukowym w pozycji 3 pt. „**The effect of bacteriophage preparations on intracellular killing of bacteria in phagocytes**”, Jończyk-Matysiak E. i wsp., *J. Immunol. Res.* Habilitantka w autoreferacie wyjaśnia, że publikacja ta zawiera część wyników uzyskanych w czasie wcześniejszych badań ale nie ujętych w doktoracie, co mimo wszystko rzutuje negatywnie na*

stopień oryginalności przedstawionej pracy i nie pozwala recenzentowi uznać jej za w pełni oryginalną. Jest to bowiem niezgodne z zasadą zgłaszania wcześniejszych osiągnięć (przed doktoratem) do osiągnięcia habilitacyjnego.

W związku z powyższym recenzent jako publikacje oryginalne może uznać tylko dwie z trzech zgłoszonych. Uwagę recenzenta zwróciła również bardzo wysoka liczba autorów publikacji, co nie pozwala wymiennie ocenić wkładu intelektualnego habilitantki w kreowanie koncepcji i w efekt końcowy prowadzonych badań.

3. Ocena istotnej aktywności naukowej - dorobku naukowego nie związanego z cyklem publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, po uzyskanie stopnia naukowego doktora.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk biologicznych Pani dr Ewa Jończyk-Matysiak została współautorką (wg podanej informacji na str. 15) 10 publikacji oryginalnych i 29 przeglądowych. Wszystkie publikacje łączy wspólny mianownik – temat: badania nad fagami i terapeutycznego stosowania fagów. Ogólnie sformułowana tematyka pokazuje następujące szczegółowe nurty badań: i) fagi jako modulatory aktywności komórek eukariotycznych i układu obronnego, 6 publikacji; ii) status terapii fagowej w Polsce i na świecie, 4 publikacje; iii) możliwości stosowania fagów w leczeniu różnych zakażeń, 8 publikacji; iv) molekularne mechanizmy aktywności fagów, 2 publikacje; v) własne hipotezy dotyczące stosowania fagów, 9 publikacji; vi) odpowiedź układu obronnego na fagi stosowane w terapii, 4 publikacje. Wszystkie te publikacje są dziełami zespołu kilku – kilkunastu współautorów, biologów i biochemików molekularnych, genetyków i lekarzy; jako pierwszy autor Habilitantka występuje w jednej, jako drugi w sześciu; wszystkie ogłoszone w bardzo dobrych periodykach międzynarodowych o wartościach IF 2,583 - 12,944.

Habilitantka jest współautorką cyklu projektów zakończonych publikacjami, a publikując liczne artykuły przeglądowe pokazała, że ma szerokie zainteresowania naukowe w racjonalnych proporcjach, przy czym wiodąca tematyka badawcza jest wyraźnie akcentowana. Współautorstwo z innymi badaczami jest dowodem umiejętności twórczej pracy zespołowej a dodatkowo z przedstawicielami innych jednostek pokazuje zdolności nawiązywania współpracy z zewnętrznymi zespołami badawczymi. Uwagę recenzenta zwraca jednak dominacja prac przeglądowych nad oryginalnymi (29 do 10) co określa aktywność Habilitantki bardziej jako propagatorki osiągnięć naukowych o interesującej ją tematyce niż kreatorki samodzielnych koncepcji badawczych. W tym przypadku także uderza wysoka liczba współautorów.

4. Dorobek naukowy przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora. Od zatrudnienia w IITD PAN w roku 2009 do uzyskania stopnia doktora nauk biologicznych w 2015 Pani dr E. Jończyk-Matysiak prowadziła badania nad występowaniem bakteriofagów w moczu chorych i stosowaniem preparatów fagowych w terapii. W tym okresie uzyskała poważne doświadczenia badawcze i została współautorką 6 publikacji w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Dodatkową wartością z tego okresu rozwoju jest podniesienie kwalifikacji zawodowych w 2 szkoleniach i kursie w latach od 2013 do 2015, w zakresie badań na zwierzętach laboratoryjnych, systemie dobrej praktyki laboratoryjnej GLP i statystyki w badaniach medycznych.

Dorobek naukowy Pani dr E. Jończyk-Matysiak przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk biologicznych jest bardzo dobry; z uwagą, że został wyraźnie wzbogacony o kwalifikacje

zawodowe praktyczne, związane z projektem naukowym. Recenzent pozytywnie ocenia ten okres aktywności naukowej.

5. Ocena aktywności dydaktycznej. Pani dr Ewa Jończyk – Matysiak zatrudniona jest od 2009 roku w IiTD PAN we Wrocławiu. Pomimo tego, że nie jest to jednostka akademicka w sensie regularnej dydaktyki, programów nauczania studentów, to Habilitantka była zaangażowana w proces dydaktyczny. Pełniła funkcję promotora w 3 pracach magisterskich, i obecnie dodatkowo w 2-ch, a w latach od 2017 do 2022 była opiekunem praktyk 10 studentów i dodatkowo opiekunem naukowym 2 studentów zagranicznych (z brytyjskich uniwersytetów). Do tej kategorii aktywności recenzent zalicza też uczestnictwo w audycji radiowej w programie „Eureka” na temat innowacyjności nauki w służbie społeczeństwu, w której Habilitantka dzieliła się wiedzą nt. terapii fagowej. Jest to nadal aktualny program radiowy dostępny dla osób zainteresowanych.

Recenzent stwierdza, że jest to skromny dorobek dydaktyczny niesamodzielnego pracownika naukowego zatrudnionego w instytucie badawczym PAN. Pozytywne było zaangażowanie w opiekę nad dwoma stażystami obcokrajowymi oraz udział w ogólnopolskim programie radiowym, ale tylko jednym, przy braku innych form zaangażowania w proces dydaktyczny. Być może Habilitantka pominęła inne formy zaangażowania w propagowanie nauki w środowiskach szkolnych, grupach seniorskich czy organizowanych corocznie festiwalach nauki, w których być może brała udział.

6. Istotna aktywność organizacyjna. Na tym obszarze Habilitantka wykazała aktywność w kilku kierunkach: 1) Prezentowała zespołowe doniesienia na 8 konferencjach, 6 krajowych i 2 zagranicznych, w tym w 4 jako pierwszy autor i w 2 jako senior; ustnych 3 doniesień na 6 konferencjach międzynarodowych oraz udział w krajowych konferencjach 10 doniesień po doktoracie; dodatkowo prezentacji plakatowych: 10 po doktoracie i 7 przed); 2) Odbyła 7 szkoleń i kursów w zakresie jakości procedur i doskonałości oraz 2 studiów podyplomowych z biotechnologii molekularnej i badań klinicznych. 3) Nawiązała współpracę z zewnętrznymi jednostkami naukowymi, z Instytutem Biochemii i Biofizyki PAN w Warszawie, Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu i Warszawskim Uniwersytetem Medycznym co owocowało wspólnymi publikacjami. 4) Jest współautorką patentu w 2010 w Polskim Urzędzie Patentowym, i dodatkowo zgłoszenia patentowego w 2019. 5) Została kierownikiem grantu NCBiR w latach 2017–2019 i wykonawcą w dwóch innych, obecnie jest wykonawcą-koordynatorem w kolejnym (od 2021), przed uzyskaniem doktoratu była wykonawcą w 2 projektach (unijnym i ministerialnym), dodatkowo współbeneficjentem dwóch grantów zespołowych z NCBiR i z Agencji Badań Medycznych. 6) Podejmowała się recenzowania 19 artykułów (2015-2022) do międzynarodowych czasopism i wniosku grantowego do ESCMID. 7) W uznaniu osiągnięć uzyskała szereg nagród i wyróżnień naukowych: 3-krotnie Zespołową Nagrodę Dyrektora IITD PAN za opublikowanie 2 artykułów przeglądowych i 1 oryginalnego, w latach 2017-2019; wyróżnienie posteru na międzynarodowym kongresie we Wrocławiu w 2018; nagrodę „Polska Nagroda Innowacyjności” w 2015 w kategorii instytuty naukowe i wyróżnienie publikacji w periodyku Scientific Reports Journal w konkursie im. prof. K. Bassalika, 2015.

Przedstawione osiągnięcia dowodzą umiejętności organizacyjnych jak i sprawności w realizacji zespołowych projektów, co było możliwe dzięki predyspozycjom Habilitantki i Jej umiejętności włączania się do silnych zespołów badawczych złożonych z wielu

doświadczonych współpracowników. Dużego potencjału naukowego dowodzą recenzje dla poważnych czasopism. Równocześnie zwraca uwagę skromny udział w konferencjach naukowych po doktoracie. Otrzymane nagrody i wyróżnienia z jednym wyjątkiem zamykają się do środowiska naukowego Wrocławia.

7. Podsumowanie. Przedstawiony przez Habilitantkę jako podstawa habilitacji dorobek wpisuje się w pożądaną tematykę badawczą i z tego powodu jest dorobkiem zauważalnym. W większym stopniu dotyczy strony praktycznej stosowania i doskonalenia metod przygotowania preparatów bakteriofagowych i ich aplikacji niż naukowej analizy zjawiska. Wyraźnie dominujący w dorobku zmysł praktyczno-organizatorski, umiejętność pracy laboratoryjnej i analizy konkretnych przypadków jest godny dostrzeżenia. Wątpliwości recenzenta wynikające z analizy dorobku i charakteru przedstawionych publikacji, zdominowanych przez prace przeglądowe (i spełniające wymogi osiągnięcia jedynie dwie publikacje oryginalne) budzą nieproporcjonalnie liczne grona autorów, co uniemożliwia określenie samodzielnego wkładu badawczego-koncepcyjnego Autorki w prowadzone zespołowo badania. Tę wątpliwość wzmacnia dominująca w dorobku liczba publikacji przeglądowych nad oryginalnymi. Wydaje się, że zaprezentowane we wniosku osiągnięcie naukowe zostało zgłoszone w sposób nieprzemyślany. Wyraźnie brakuje tutaj silnego wzmocnienia oryginalnymi publikacjami. Z drugiej strony biorąc pod uwagę całościowy dorobek publikacyjny potwierdzony wysokimi parametrami naukowymi, unikatową pożądaną specyfikę tematu badań, umiejętność generowania funduszy na badania oraz zdolność współpracy z partnerami zewnętrznymi należy dać szansę dalszego rozwoju naukowego i potwierdzenia samodzielności w realizacji badań. Aktywność na polu organizacyjnym jest w pełni satysfakcjonująca, natomiast wykazana skromna aktywność dydaktyczna nie pozwala obiektywnie ocenić predyspozycji Habilitantki do samodzielnego kierowania rozwojem naukowym młodszych kolegów.

Reasumując recenzent wyraża stanowisko, że przedstawiony do zaopiniowania dorobek naukowy Pani dr Ewy Jończyk-Matysiak nie w pełni odpowiada wymogom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego wg kryteriów określonych w art. 219 ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” z dnia 20 lipca 2018 r. ust. 1 pkt. 2.

Jednak biorąc pod uwagę przedstawione powyżej szczegółowe oceny recenzent przedkłada Wysokiej Radzie Naukowej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie Pani dr Ewy Jończyk-Matysiak do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Kraków, 7 lutego 2023 r.

.....
Jacek Mijalobowski